Szolnokiak Bátorligeten

Mi szolnokiak már tavasszal serényen készülődtünk a bátorligeti táborra. Többen voltunk már ott, de idén rekordszámú szolnoki résztvevő jött össze: 14-en vettünk részt a rendezvényen.

Az első este hamar nyugovóra tértünk, a borult idő miatt. Másnap (vasárnap) ébredés után a semmiből előkerült egy ping-pong asztal, amely a továbbiakban afféle „központként" működött. Itt ebédeltünk, reggeliztünk és vacsoráztunk is. Hamar felkerült a faházakra a „szolnoki különítmény" két tábori felirata: „Szolnok 1" és „Szolnok 2". A közeledő felhők láttán délután a táborlakókkal együtt ellátogattunk a település „központjának" számító Kurta Kocsmához, amit mi csak a „Bátorligeti Plázának" hívunk: van benne kocsma, fagylaltozó, dohánybolt, ha úgy hozza kedvünk, falatozni is megállhatunk itt. A kellemes délutáni kiülős beszélgetés után az előrejelzést figyeltük. Esély nyílt az esti észlelésre. Sokunk megörült ennek, tudván mennyire csodás itt az égbolt. Ahogy a Nap elbújt a fák mögött, úgy jöttek elő a „szúnyogmilliárdok".

Vártuk, hogy sötétedjen, lassan a csillagok is előbújtak. Voltak, akik kimentek a nagy legelőre, míg mások csak a faházak mögötti kis focipályára pakoltak ki. Pontosabban, csak pakoltak volna. Alig fél óra leforgása alatt a szúnyogok ugyan elvonultak, de a mérhetetlen páralecsapódás miatt úgy döntöttünk, ez az este a szabadszemes csillagászaté lesz. Nem kockáztatva eszközeink elektronikai részeit, binokulárral és keresőtávcsővel felszerelkezve nézelődtünk.

A C/2020 F3 (NEOWISE)-üstökös szabad szemmel is csodálatos, kisebb eszközökben fantasztikusan látszott. A távcsöves látványt kénytelenek voltunk hozzáképzelni. Kocsis Richárd és barátja az Izlandról (!) érkezett Réz Soma egy kis 127/1500-as MC-vel bolygásztak, míg a társaság egyik felének egy kis lézerpointerrel a sötét légbolton ismertettem egy rögtönzött előadás keretén belül a Tejút szerkezetét. Az égboltról itt kell szólni: Füzessy Tamás SQM adatai alapján Bortle 3-as fokozatú volt az égbolt, repülőforgalom híján, idilli volt a látvány. A seeing is kiválóan alakult (7 és 10 között). Somáéknál a távcsőben „cserélgették a diákat" a Jupiter és Szaturnusz vonatkozásában, annyira állt a levegő. A társaság másik fele a ping-pong mellett döntött, ahol szúnyogriasztó is üzemelt. A közel két óra szabadszemes csillagászkodás után az észlelők is csatlakoztak az asztalitenisz bajnoksághoz.

Hétfő délelőtt Füzessy Tamás sátra előtt megjelent egy csodás 25 cm-es Newton reflektor, majd a teraszon hamarosan egy egész asztalra való okulár, szűrőváltó és adapterek, valamint egy megkapó látványt nyújtó 120/600-as RFT akromát is. A délelőttöt Tamás „bűvöletében" töltöttük, aki nagy lelkesedéssel és szakmai hozzáértéssel mutatta be eszköztárát. Tavaly már találkozhattunk vele Tarjánban, ahol a „Mutasd meg távcsöved!" részeként volt szerencsém meginterjúvolni az akkori 200/1000 és 100/500-as AZ-EQ5 összeállításáról.

A hétfői program menetrendszerűen az Ökocentrumban zajlott, ahol a finom ebéd után a kertben naptávcsővel meg lehetett nézni a Napot hidrogén-alfa tartományban. A délutáni előadások jelentősen megfogyatkoztak, tekintve, hogy három előadó nem tudott eljönni. Emiatt csak két előadás volt: először Alesenszki Roland tartott egy rövid és rendkívül humoros előadást a környék látványosságairól. A második előadást jómagam tartottam: a szolnoki csillagászatról meséltem röviden a táborlakóknak.

Este Roland egy meglepetéssel készült, amely nem volt más, mint egy élőzenés esti mulatság. Többen is voltunk, akik inkább a faházak mögötti kis focipályáról élveztük a hangzást egy darabig a csillagos égbolt alatt – majd később csatlakoztunk a tánchoz.

A bátorligeti tábor csoportképe (Kocsis Richárd felvétele)

Másnap délután ellátogatunk a román határhoz, ki gyalogosan, ki pedig autóval. A tábor egyik legjobban sikerült közös programja lett ez. Egyikünk kocsija ugyanis elakadt a saras földúton, így egy igazi csapatépítő „autómentés" keretén belül sikerült a sárba ragadt járművet kimenteni. Ezek után a társaság elérte a határt, ahol sokan azon viccelődtek, hogy aki átlépi, annak karanténba kell menni. Ugyanis a határt csupán Tamás telefonja jelezte számunkra. Átlépve azt, tovább lehetett sétálni közel 100 métert egy 5 méter széles, közel 3 méter mély ásott árokig, amelynek túloldalán akáccölöpökre erősített drótkerítés érzékeltette a határt. Nekünk eddig tartott Magyarország. Hazaérve a táborba az esti „Astro-disco"-ra készülődtünk. A programba ugyanis egy esti diszkó is be volt iktatva, amely igencsak kifárasztotta a táborlakókat. Az égbolt is a „bulira" készült, vonuló felhők, majd később a szakadó eső ellehetetlenítette az észleléseket.

A szerda délelőtt csendes pihenővel telt, ebéd után a kőház közösségi terében gyűltünk össze, hogy meghallgassunk három előadást. Az első kettőt Füzessy Tamás tartotta, ismertette eszközeit és a mélyég-észlelés alapjait. Befejezésül én tartottam egy általános előadást a távcsövekről. Utolsó esténk a ping-pong jegyében telt, ismét egy asztalitenisz bajnokság kerekedett.

A csütörtök délelőtt pakolással, Tamás sátrának szétszedésével, valamint a tábori helyszín takarításával, rendbetételével telt. Indulás előtt a megfogyatkozott társasággal egy gyors csoportképet készítettünk, majd ki-ki a maga csapatával indult haza.

Kellemes napokat töltöttünk el ismét Bátorligeten, ki a csillagászat, ki az aktív, ki a passzív pihenés jegyében. Ahogy a legtöbb tábor, így ez sem volt teljesen zökkenőmentes. Nekünk szolnokiaknak külön nagy élmény, hogy Füzessy Tamással megismerkedhettünk, akinek személye és szaktudása mindannyiunkat elbűvölt és lenyűgözött, továbbá köszönjük, hogy szívesen foglalkozott velünk, és bemutatta az éjszakai égbolt csodáit.

Szabó Szabolcs Zsolt